

каквато оставя и каикътъ на водата, по която той плува. Мислать, че тие комети не съ нищо друго, освѣнъ новообразующи са небесни свѣтила, на които вѣществото още не са е заѣчило, не е станало твърдо, не са е сгъснало и не са е сѫбрали на едно място. Това вѣщество е още рѣдко; то е даже прозрачно, както е прозрачна, напримѣръ, водата или воздухътъ, — и чрезъ него може човѣкъ да види даже и оние звѣзди, които са намиратъ зѣди кометата. Но и тукъ още не е сичката вселенна.

Освѣнъ сичките слѣнца, планети и комети има още и такива тѣла, които са наричатъ огнени облаци (мѫгливи пятна) и които съ по-прозрачни и отъ самите комети. Облаци са наричатъ тие за това, защото не съ нито околчести, каквито съ нашите близки свѣтила, нито угловати, каквито съ отдалечените звѣзды; но приличатъ въ сѣко едно отношение на огненна мѫгла. Говоратъ, че и тие огнени облаци не съ нищо друго, освѣнъ небесни тѣла; но тие съ по-млади, т. е. тие съ още по-нови и отъ самите комети, — тие едвамъ захващатъ да сѫставляватъ. Истина е казано, че чудесата са намиратъ на небето!

И наистина, когато ти поглѣдашъ на тие небеса; когато помислишъ, че сичките тие звѣздци, сичките тие небесни точки не съ нищо друго, освѣнъ цѣли мирове, такива сѫщо мирове, каквато е и нашата земя, каквото е и нашето слѣнце, а понѣко гашъ и по-голѣми отъ тѣхъ; като си помислишъ, че такива мирове съ хилѣди и милионе въ нашата